

عنوان مقاله:

مقایسه تطبیقی کهن الگوی چلیپا در ساختار هندسی پلان معماری ایرانی (دوران پیش از اسلام و پس از اسلام)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سیده مهشید رخس ماه - دانشجوی کارشناسی معماری، گروه معماری و شهرسازی، موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی جهاد دانشگاهی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

سونیا امجدیان - دکتری تخصصی معماری، مدرس دانشگاه، گروه معماری و شهرسازی، موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی جهاد دانشگاهی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

چلیپا یک کهن الگوی معناگراست که در ادوار و فرهنگ های گوناگون و در انواع هنرها، از جمله معماری، مفاهیم و صورتهای مختلفی داشته است. عمده تاثیرات استفاده از این کهن الگو، اغلب در تزیینات و همینطور در ساختار فضایی- کالبدی معماری بوده که از زمان نوسنگی تا بعد از اسلام خود نمایی کرده است. هدف از این مقاله؛ مطالعه تطبیقی و تحلیل این الگو در ساختار هندسی معماری دوران پیش و پس از اسلام ایران بوده تا این نقش کهن فراموش شده، بیشتر مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته و شناسانده شود. روش تحقیق در این پژوهش از جنبه رویکرد، کیفی و از جهت هدف، کاربردی است. نوع روش نیز بصورت ترکیبی از روشهای تحقیق توصیفی، تحلیل محتوا و مقایسه تطبیقی است. دادهها از منابع کتابخانه ای و اسنادی برداشت شده است. در این مقاله سعی گردیده تا ساختار هندسی معماری بناهای ایرانی از دوران مادها تا دوران قاجار مورد مقایسه و تحلیل قرار گیرد. یافته های حاصل از این مقاله حاکی از آن است که چلیپا دارای صور گوناگونی بوده اما گونه نه بخشی آن؛ همواره به عنوان گونه مادر، مبنای اصلی این ساختار چه در دوران پیش از اسلام و چه در دوران پس از اسلام قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

معماری ایرانی، هندسه پلان، مرکزیت، محوربندی، الگوی چهاربخشی، الگوی نه بخشی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1408153>

